

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 35. Concilium in urbe Montepessulano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

bus tribus, & diebus quatuordecim, da-
 Sæcul. XIII.
 mo Ecclesiæ, sive temporalia, sive spi- A.C. 1214.
 ritualia spectentur, irreparabili, te-
 nuit.

Tunc vero complures, quibus Inter-
 dictum nocuerat, Abbates, Priores,
 Templarii, Hospitalarii, Abbatissæ, Mo-
 niales alii que tum Clerici tum Laici,
 Legatum adeuntes, conquerebantur; se,
 quamvis equidem ex Anglia non fugis-
 sent, nihilominus a Rege ejusque præfe-
 ctis miserum in modum fuisse vexatos,
 ac proinde jure petere, ut in integrum
 restituerentur. Respondit Legatus; in
 mandatis suis nullam de ipsis mentio-
 nem fieri, nec licere sibi positos limites
 transgredi. Suasit autem, ut ad Papam
 se converterent, & sibi satisfieri postu-
 larent. Sed omnes, spe abjecta, ad sua
 redierunt.

§. XXXV.

Concilium in Urbe Montepessulano.

Anno sequente millesimo ducentesimo
 decimo quinto ineunte, ante diem *Petr. Hist.*
 decimam quartam post Natalem Domini *Albig. c. 81.*
 Petrus Beneventanus Legatus in Ur-
 be Montepessulano Concilium celebra-
 vit, cui interfuerunt Archiepiscopi quin-
 que, Narbonensis, Augustæ Auscionum,
 Embrodunensis, Arelatensis, & Aquen-
 sis, cum Episcopis illarum regionum vi-
 ginti

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

to. II. Conc.
p. 103.

ginti octo, & multis Baronibus. Simon autem Comes Montfortius non aderat, quod eum cives Montispeffulani, sicut omnes Francos, vehementer averfarentur, nec mœnia sua intrare sinerent. Mansit ergo, dum Concilium celebratur, in quadam arce vicina, Dominio Episcopi Magalonensis, id est, Montispeffulanensis, subjecta, unde quotidie in ædes Templariorum extra urbem positas se conferebat, ubi Episcopis ad se divertentibus, quoties necessitas postulabat, colloquebatur. Legatus in Ecclesia Dominae Nostræ pro concione dicens Concilium exorsus, Prælatos deinde in domum suam accersitos affatus est in hunc modum: *Repeto & requiro a vobis per terribile Dei judicium, & obedientiam, quam Ecclesiæ Romanæ debetis, fidem mihi suggerite consilium, cui viro præceteris Urbis Tolosæ Principatus, aliæque urbes ab exercitu Christianorum Crucis signatorum occupatæ, concedendæ sint.* Cum Episcopi singuli cum Abbatibus & familiaribus Clericis suæ Diocesis diu deliberassent, tandem omnium vota & consilia has Ditiones Comiti Montfortio destinarunt. Moxque summis precibus a Legato petunt, ut ejus potestati omnes terras, de quibus tunc agebatur, traderet. Sed Mandata Legati inspicientes cognoverunt, quod id, Summo Pontifice inconsulto, non posset.

Ergo

Ergo communi omnium consensu Sæcul. XIII. A.C. 1215.
 Romam mittitur Bernardus Archiepiscopus Embrodunensis, cum Legati Petri & Episcoporum Epistolis, quibus rogabant Innocentium Pontificem, ut eisdem Simonem Montfortium Dominum & Principem daret. Duchesne to. 5. p. 769. Co-to 11. Conc. p. 107.

In Concilio urbis Montispeffulani Statuta quadraginta sex edita sunt, ac primi eorum hæc est summa: *Sæpe multumque Laici querelas ad nos detulerunt, de vestitu lurido, & contra modestiæ leges peccante, quorumdam virorum Religiosorum, & Ecclesiasticorum. Scandalo enim iste habitus Laicis est, qui bujusmodi Clericos non modo nulla veneratione dignos existimant, sed etiam variis modis vexant, nec Laicis esse meliores putant, quos in habitu Laicis dissolutiores conspiciunt. Quare districte jubemus, ut quilibet Archiepiscopus vel Episcopus talaribus vestimentis & insuper amiculo * lineo extra domum, si pedes vadat, semper utatur. Idem observet, si domi extraneos in conspectum admittat. Nullus Clericus vestibus rubei aut viridis coloris utatur. Canonici Regulares semper amiculo lineo induti incedant. Episcopi aliive Clerici non babeant aves, venandi causa, nec eas propria manu, cum domo exeunt, portent.*

* *Rochet*

c. 3.

c. 26.

c. 7.

Hist. Ecclesiast. Tom. XIX. Z Ca-

VII.
 imon
 lerat,
 sicut
 aren-
 erent.
 ratur,
 Epi-
 spes-
 in z-
 ostas
 liver-
 abar,
 a Do-
 Con-
 n do-
 hunc
 is per
 tiam,
 fidum
 pra
 alia-
 Cru-
 sint.
 us &
 s dia
 ota &
 orcio
 cibus
 mnes
 rade-
 entes
 tifice
 Ergo

Sæcul. XIII.
A.C. 1215.

*Capitula non recipiant Laicos in Co-
nonicorum vel Fratrum numerum, nec
ad Præbendam Canonicam panis & ca-
ni.* Hujus consuetudinis vestigia in
quibusdam Ecclesiis videmus, ubi Re-
ges vel alii Principes Præbenda potius
tur. Tum iterum Concilium: *Para-
cbiales Ecclesiæ adolescentulis, vel confis-
tutis in minoribus Ordinibus non tra-
dantur. Nullus Monachus aut Canoni-
cus Regularis proprium habeat, ne qui-
dem ex licentia sui Abbatis aut Frio-
ris, cum ipsis hujusmodi licentiam dare
non possint. Nulli viro Religioso certa
pecunia detur, qua sibi vestes comparat.
Quæ pensionibus distributis supersunt,
pauperibus erogentur. Nullus in duo-
bus Congregationibus professionem Re-
ligiosam edat, nisi a Monasterio laxio-
re ad strictiorem Regulam transire vo-
luerit. Prioratus, qui tribus Fratribus
sustentandis non sufficit, alteri conju-
gatur. Posteriores Canones hujus Con-
cilii præcipue de Pace, nempe de secu-
ritate iter facientium, decernunt; &
quocumque enim exigebatur juramen-
tum, quod a latrociniiis abstinere vellet,
addita pœna, nisi juraret, quod a pace
publica, & a Communione Ecclesiæ ex-
cludendus esset. Omnibus in Concilio
Montepessulanensi intra complures dies
peractis, eoque soluto, Legatus Sacrae
Sedis*

Petr. c. 81.

Sedis cum Comite Montfortio Carcas-
sonam petiit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1215.

§. XXXVI.

Ludovicus Franciæ in Occitania.

Hoc anno millesimo ducentesimo decimo quinto Ludovicus Regis Franciæ filius, cum Induciis inter parentem suum & Regem Angliæ initis, vacaret, votum ante triennium editum impleturus, contra Albigenes in Occitaniam movit, comitantibus Principem suum compluribus Optimatibus, duobusque Episcopis Belvacensi & Carcassonensi, quippe iste haud diu ante, a Comite Montfortio rogatus, ad negotia sacrae expeditionis curanda, in Franciam venerat. Locus, in quem sacri milites convenirent, indictus erat Lugduni, ad diem Paschæ, quod Festum hoc anno in diem decimam nonam Aprilis incidebat. Comes Montfortius Ludovico Principi, Domino suo, Viennam usque, & Petrus Beneventanus, Legatus, Valentiam obvios se se intulerunt. Porro Petrus Legatus Tolosanis, Narbonensibus aliisque Comitis Montfortii hostibus, secreto a Censura absolutis, Tolosam, Narbonam, aliasque Hæreticorum urbes suo præsidio tuebatur; timebat enim, ne Ludovicus, Regis Franciæ, suppremi totius Regionis Domini, filius na-

c. 82.

Z 2

tu